

Baloldali értékek vizsgálata

Öböl

SZOMBATON ÜLÉSEZETT a Magyar Demokrata Fórum Országos Választmánya. A testület két nyilatkozatot és egy állásfoglalást fogadott el, illetve megkezdte a belső választási rendszerének megújítását. – Végig kell gondolni melyek a baloldali értékek és érdekek, mert kiderül: ezek közül sokat az MDF is magáénak vall – tájékoztatta a sajtó képviselőit Székelyhidi Ágoston, az országos választmány ügyvezető testületének vezetője. Elmondta: az elfogadott állásfoglalás – amely a választmány idei „legjelentékenyebb megnyilatkozása” – pontosan meghatározza az MDF politikai irányvonalát.

VÁRHATÓAN MÉG AZ IDÉN elterjed a propán-bután gázzal üzemelő gépjárművek használata hazánkban és számítani lehet arra, hogy a következő években teret hódít a közlekedésben a PB-gáz – mondotta Bakay Árpád ipari és kereskedelmi minisztériumi államtitkár-helyettes az MTI munkatársának. Egy felmérés szerint jelenleg mintegy 100 ezer autót üzemel PB-gázzal, főként az ország déli részén, mivel Jugoszláviában meg lehet vásárolni az üzemeltetéshez szükséges berendezést.

AZ SZDSZ nem törekszik különleges vagy kiemelt kapcsolatra egyetlen szakszervezettel sem, viszont valamennyi legitim, demokratikusan felépülő és működő érdekvédelmi szervezettel jó viszonyt kíván fenntartani – hangzott el az SZDSZ Országos Tanácsának szombati ülését követő sajtótájékoztatón. Tellér Gyula, országgyűlési képviselő rámutatott: a szabaddemokratáknak a baloldalhoz való viszonyát elsősorban a szakszervezetek vonatkozásában képviselt politikai magatartás jelzi.

A MISKOLCI VASGYÁRI kórház ügyeletes főorvosának tájékoztatása szerint a szombati bükki barlang-baleset mindkét sérültjének kielégítő az állapota. A 17 éves Fodor Judit jobb oldali darabos felkartörést, a 21 éves Vaspori Szilvia pedig agyrázkódást szenvedett. Mindkét sérült jól van, lázuk nincs. A budapesti barlangkutató lányok szombaton a Bánkút melletti Diabáz barlangban jártak szerencsétlenül. Fodor Juditot 20 óra 56 perckor, Vaspori Szilviát pedig 22 óra 27 perckor sikerült a felszínre hozni. Mindkét sérültet a miskolci vasgyári kórház baleseti sebészetre szállították.

El kell kezdeni a rendszerváltást

Torgyán és utódai(?) „A kormány nem tett eleget ígéretének.”

(Folytatás az 1. oldalról.)
vannak az elnökségben többek között Németh Béla főtitkár, Cseh Sándor ügyvezető alelnök, Gerbovits Jenő, a Parasztszövetség elnöke, Ugrin Emese frakcióvezér, Lehotzky Gyula és dr. Kávássy Sándor alelnökök, Szigethy Ferenc megbízott megyei elnök. Még néhány levelet ismertettek. Az egyik szerint a 35-ök Antall cselédjeivé váltak (fúj! – kiált a tömeg) és az is kiderül, az amerikai magyarok március 5-én az USA-ba várják Torgyán dr.-t és kíséretét. A házigazdák nevében Hatvany Zoltán szegedi elnök köszöntötte a résztvevőket és végre – hatalmas éljenzés közepette – a mikrofonhoz léphetett dr. Torgyán József.

Honfitársaim, magyarok! – kezdte beszédét, amelyben részint azt fejtette ki, miért léptek ki a koalícióból még a nagyválasztmány szabta határidő előtt, részint pedig azt a politikai programot, aminek jegyében kíván tevékenykedni ezután a kisgazdapárt.

Annak indokául, hogy miért nem várták meg a kilépéssel február 29-ét, elmondta, hogy a kormány szerintük nem tett eleget választási ígéreteinek, mármint ami a rendszerváltásra vonatkozott. „Itt nem volt semmiféle rendszerváltás! – mondotta óriási taps és Fúj Antall!-kiáltások közepette. –

Vagyon- és hatalomátmentés volt!”

Kifejtette, hogy az állami vagyont filléréért elkótyavetyélik, széthordják, a volt kommunisták és cinkostársaik a jelenlegi elittel összejárva meggazdagodnak, miközben a nép többsége ott marad megalázó munkanélküli-segélyen és filléres bérekkel. (Taps, Fúj, Antall!-kiáltások.)

Magyarország a teljes katasztrófa szélén áll – értékelte a helyzetet Torgyán dr. Nem lehet túrni – mondotta –, hogy a nemzet elszegényedjen, tönkremenjen. „Nekünk csak egy országunk van, egy hazánk van, egy népünk van. Nem engedhetjük tovább a nemzetrontó politikai folytatását!” – tette hozzá. Azzal, hogy kiléptek a koalícióból, azt kívánták demonstrálni, hogy ha a nép bajban van, a kisgazdapárt sem húzódik meg a miniszteri bársonyszékek biztonságában.

Kitért a 33-ak Budapesten tartott nagygyűlésére, ahol szerinte ötszáz téveszvedő, az agrárszövetség emberei és utasított minisztériumi dolgozók és emberek adták össze nagy nehezen az 1700-as tömeget, míg itt egy szóra tízezren gyűltek össze. Az Antall-kormányt az a törekvés, hogy megossza a kisgazdákat, a Rákosi-féle-szálamitatktikával vetette össze. A kisgazdák EDU-tagságának felfüggesztését

is Antall József számlájára írta – mondván, ott ő alelnök –, azzal, hogy a kisgazdapártot, ami mindig is európai volt és most is az, népellenes erők megpróbálják a nemzetközi színpadról letörölni. Ami az európaiságot illeti, kifejtette: „Nem szégyelljük tehát kimondani, hogy mi Európában is magyarok maradtunk. Nekünk nem kell elmenni Európába, mert Magyarország itt van Európában, Európa közepén!” Hozzáteve, hogy ez az ország már százszor vérzett Európáért, joga van tehát azt mondani: mi Európa vagyunk! És egy magasabb szintű Európát akarunk megvalósítani.

Beszédének második felét Torgyán József a párt programjának ismertetésére szánta. Eszerint a kisgazdapárt ellenzékben

jobboldali politikát kíván folytatni,

mondván, ha nem állnak élére a jobboldali blokknak, akkor ebben az országban csak baloldali blokk lesz. Mégpedig népi, keresztény és demokrata jobboldali politikát képzél el magának a párt. – A magyarok ezeréves zászlaja alatt vonulunk csatába – mondotta –, és meg fogjuk nyerni ezt a csatát, és nem lesz többé Magyarországon elkeseredett ember, nem egy szűk elit, hanem a széles tömegek élnek majd jól.

Torgyán József részletesen ismertetette is az ehhez szükséges lépéseket. Elsőként a párt ragaszkodni fog ahhoz, hogy szeptember 1-jéig fejeződjék be a gazdasági jogalkotás. Ugyanezzel a határral egy új, ideiglenes szakértői kormányt kell a jelenlegi, alkalmatlan kormány helyébe lépnie. (Reméli, mondotta Torgyán, ahogyan a kommunistákban volt annyi becsület, hogy amikor látták, tönkretették az országot, átadták hatalmukat, lesz ennyi becsület ebben a kormányban is.) És ugyancsak szeptember 1-jétől a kisgazdák programja szerint a Parlamentnek át kell alakulnia alkotmányozó nemzetgyűléssé. Mindehhez szükség van a képviselők visszahívhatóságának biztosítására is, hogy a már senkit nem képviselő, de listán bejutott elemektől megszabadíthassák az ország gyűlését.

Sarkalatos pontja még a politikai programnak, hogy már holnaptól meg kell kezdeni egy olyan gazdasági-társadalmi érdekegyeztető tanács fölállítását, amely a valahai ellenzéki kerekasztal mintájára működne. Úgy, hogy benne teret kaphatna az összes Parlamenten kívüli erő, a gazdasági kamarák, a munkaadók és a munkavállalók képviselői (beleértve a szakszervezeteket is), az egyes társadalmi rétegek (például a nyugdíjasok, a fiatalok) képviselői stb. Ennek az érdekegyeztető tanácsnak jó helye lenne a Parlament jelenleg

üres felsőházában, mivel – tette hozzá Torgyán József – ebből kellene kialakulnia a majdani

kétkamarás Parlament felsőházának.

Ezáltal nyílna mód szerinte a társadalom hatalomból kirekesztett túlnyomó többségét bevonni a hatalom gyakorlásába.

Ez volt a Sportszarnokban előterjesztett politikai program lényege. Ami a megvalósítás lehetőségeit illeti, Torgyán József utalt egy Budapesten megrendezendő hatalmas tömegdemonstrációra csakúgy, mint arra, hogy szerinte hamarosan éles belső válság várható a KDNP-ben és az MDF-be, aminek következtében káosz következhet be és összeomolhat a kormány. Ezt követően lehet hozzá kezdeni a program szerint a valódi rendszerváltáshoz.

Mindehhez hozzátette, hogy az MDF egy szűk csoportja óriási hatalmat kaparintott a markába, de a kisgazdák nem engedhetik meg, hogy tovább rabolják a nép vagyonát. Ez nem csak a kommuniztárk esetében volt bűn, hanem bűn ma is.

E politikai program keretében, Torgyán dr. szerint, változnia kell a kisgazdapártnak is. Valóságos néppárttá kell válnia, a magyar nemzet pártjává,

konzervatív, keresztény és demokrata hagyományok alapján.

Olyanná, amely befogadja a liberális gondolatot is, hiszen „...mi polgárrá kívánjuk fejleszteni az eltaposott népet!” Ennek jegyében várják a fiatalok, az értelmiségiek, a munkások jelentkezését a pártba, hogy kiszélesíthessék a hatalomátvitel társadalmi és szakértői bázisát.

Nem lehet hagyni, hogy tovább szipolyozzák a népet! Ha ekkora tömeg meg tudott itt jelenni egyetlen hívó szóra, akkor százszoros, ezerszeres tömeg tud itt összefogni a haza megmentése érdekében! – fejezte be beszédét Torgyán József.

Végül még a kisgazdapárt több vezetője szólt az összegyűltekhöz, akik között aláírásgyűjtő íveket osztogattak, amelyek népszavazást követelnek a képviselők visszahívhatósága érdekében. Eközben ismertették a kisgazdapárt húsz pontban összefoglalt programját is, amely szerint többek közt el kell kerülni, hogy szélsőjobbra tolódjon a párt, jó kapcsolatot kell kiépíteni a munka világának szervezeteivel (pl. a szakszervezetekkel), és nem az MDF és a KDNP tisztességes tagjaival kell konfrontálni, hanem a kormányzattal.

NAP. Csodálatosan ragyogott ma az ég, szebben és szívesebben köszöntünk a szomszédoknak, hosszasan nyújtózkodtunk az átmelegedett erkélyen vagy tűzfal előtt, hosszasan néztünk egy tovaröppenő galamb után, ahogy a villanypózna előtt egy kicsi köríven ő maga is meg-megborzongva tárta szét szárnyait a rézsút hulló fényben.

Szép volt minden, a fájdalom is. Íróasztalomtól a szomszéd ház erkélyeire látni. Tegnap egész nap volt kint valaki, az emberek átszóltak a korlátok fölött, s ami korábban, a tél lélekzölő napjain elképzelhetetlen volt, a harmadikról lekiabáltak az udvaron rosszkedű gyerekeknek.

„Minden tetőről látni a Napot” – írta Pilinszky. Ez a mondat úgy van a nyelvemen, mint az első szentáldozás ostyájának íze. Ha sokat forgatjuk a misztikusokat vagy a Jelenések Könyvét, és szavaikat az ég felé fordított arccal, lehűnyt szemmel morzsolgatjuk, megérthetjük, miért a Nap az Isten a szimbólumok között, s miért azonos az Atya önközlő szerejétől az áradó meleg.

Nem is értem, hogyan bírtam ki két hónapig, hogy nem nyitottam föl a Krátert itt, az Öbölben ringó csónakon. Hiszen fontos, mint a megnevezés, mindenfajta teremés, fontos, mint a fölfedezések pirospozsgás perce. Mert azt is írja Pilinszky, és ezt az ősi, andalító, ajándékozó napfényben, hogy „semmit sem akarsz már, csak ragyogni a novemberi napban, és illatozni tobozókönnyűen. Csak melegedni, mint az üdvözültek.”

Tegnap, azt hiszem, ezek a mondatok áradtak a felhők fölül.

Dankus Imre

Az élet sója

Professzor úr, emlékszik? A fölüljött SZAB-székházban, az újról fogadón beszélgettünk utoljára. Ön ott ült az egyik süppedős fotelban, és közleltünk erejét összeszedve, a régi fürge mozdulatok induló lendületével gyürkőzött neki, hogy fölálljon. Az akció, ha lassabban is, mint korábban, sikerült. Tanítványai, fiatalabb kollégái gyűrűjében mosolygott, mint mások, mesélt és mókázott, mint mások. Mindaddig, amíg meg nem kérdeztem, mint húsz éve minden találkozásunkkor és számos cikk megírása előtt: „Professzor úr, mi van a sóval?”

Eddig a téma pusztán említésére is szeme csillogni kezdett, maga a szó is lázba hozta. Szinte látom, mint gerjednek lelkében újabb és újabb energiák, hogy megvívja nagy csatáját a fluorozott sóért. Azért, hogy a fogszuvasodás megelőzésének meggyőződése szerinti legjobb, automatikusan ható módszerét itthon, hazájában is bevezessék. Élete utolsó évtizedeit tette rá, hogy elérje: a fűszeresnél vásárolt fluorozott sóval ízesítse minden magyar család az ételét. Hogy ne legyen annyi lyukas fokú gyerek, fogait korán elveszített fiatal ebben az országban. Miniszterekkel, téveszek, gyárak vezetőivel levelezett, tárgyalt, pörlekedett és veszekedett, öreg halászként küzdve, hogy célját elérje.

Falakba ütközött? Nekiállt lebontani őket. Őt válasza se méltató hatalmasságok megalázták? Emelt fővel mondta a magát tovább. A Délmagyarország számos cikkéből, az ÉS-ben napvilágot látott interjúból megismerhette az érdeklődő közvélemény is a tudós kálváriáját, aki „esküdt tett a sóra”. Mert amit kutatóként hitt, szent meggyőződéssel, azzal mielőbb használni is akart az embereknek. Ez a tudós felelőssége, ám aligha az ő feladata, hogy a megvalósulást a gyakorlati életben végigvieggedje.

„Professzor úr, most mi van a sóval?” Ön akkor este, ott a csillogóan gazdag, újjávarázsolt SZAB-székházban engem megdöbentett. Amikor föltemtem a megszokott kérdést, szeméből a régi fény kihunyt, arcáról elillant a mókázó mosoly, de ezúttal elmaradt a sikertelenség szította, erőt gerjesztő düh is. Arca, tekintete nyugtalanítóan nyugodttá vált. Professzor úr, emlékszik? Ön akkor eltűnődött, és azt felelte: „Már nem érdekel. Föladtam.”

Úgy éreztem, nagy baj van. Másról kezdtünk beszélni. Dicsértük a megfiatalodott székházat. Elsétáltunk a titkárságig. Két hölgy ült a szépen berendezett szobában. Önnek be kellett mutatkoznia. Akkor kissé fanyarul jegyezte meg: „Engem itt már nem ismernek.” Akkor hirtelen számtalan tudományos tanácskozás és találkozás emlékét elevenítettük föl, olyanokét, amelyeknek igenis őrzői azok a falak, az új esztendőre koccintó tanítványok és kollégák. Emlékeznek önre, hiszem, a volt betegek, az újságolvasók, és tudom, egyszerű halászak lesznek az ép fogakkal fölönvő nemzedékek is.

Hogy most még tovább kell küzdeni a fluorozott sóért? Professzor úr, emiatt már ne nyugtalanodjék! A tanítványok majd folytatják: öntől azt is megtanulták, hogy végül is ez az élet sója...

Professzor úr, nyugodjék békében.

CHIKÁN ÁGNES

Dr. Tóth Károly egyetemi tanárt, a SZOTE volt rektorát, a fogászati és szájsebészeti klinika volt igazgatóját ma délután 2 órakor kísérik utolsó útjára családtagjai, munkatársai, volt tanítványai és tisztelői a Belvárosi temető ravatalozójából.

KÖZÉLETI NAPLÓ

MA

JOGSEGÉLYSZOLGÁLAT az SZDSZ-ben 16–17 óráig (Földváry utca 3.).

HOLNAP

KATONA GYULA, a 13. számú választókerület képviselője 16–18 óráig lakossági fogadóórát tart a Vízművek Tisza Lajos körüti székházában.

HORPÁCSY ANDRÁS, a 20. számú és GALIBA FERENC, a 19. számú választókerület képviselője 17–18 óráig lakossági fogadóórát tart a Gedő Általános Iskolában.

Sz. I.